

تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در باکتری های جدا شده از عفونت های ادراری بیماران مراجعه کننده به بیمارستان شهید قاضی سنج در ۶ ماهه نخست سال ۱۳۹۳

* مهدیه رئیس زاده: استادیار، گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنج، سنج، ایران (نویسنده مسئول).
الهام احمدی: مردمی، گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنج، سنج، ایران.
ماهرخ شفیعی: دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی، گروه میکروبیولوژی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنج، سنج، ایران.
mahrokh.shafiee@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۵/۳/۲۰

تاریخ دریافت: ۹۴/۱۲/۱۶

چکیده

زمینه و هدف: ظهور مقاومت دارویی در پاتوژن های عامل عفونت های ادراری بالینی و تحت بالینی به دلیل تجویز نامناسب آنتی بیوتیک ها، یکی از نگرانی های مهم ناشی از این گونه عفونتها در سراسر جهان محسوب می شود.

روش کار: مطالعه توصیفی - تحلیلی حاضر بر روی ۱۱۴ بیمار مبتلا به عفونت ادراری مراجعه کننده به بیمارستان شهید قاضی سنج در ۶ ماهه اول سال ۱۳۹۳ با هدف بررسی باکتریولوژیکی نمونه های کشت ادراری و تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی مربوطه انجام گردید.

یافته ها: کم سن ترین بیمار ۹ و مسن ترین آن ها، ۸۵ ساله و ۹۶٪ از بیماران را زنان و ۴٪ مردان شامل می شدند. درصد فراوانی باکتری های جدا شده از نمونه های ادراری در روش کشت باکتریایی شامل ۷۶٪ باکتری اشرشیا کولی، ۲۰٪ جنس استافیلوکوکوس، ۳٪ جنس استرپتوکوکوس، ۲٪ جنس کلیسیلا و ۱٪ جنس پسودوموناس بود. بیشترین حساسیت در اشرشیا کولی های جدا شده به ترتیب مربوط به سولفامتوکسازول و نیتروفورانتوئین بود. در باکتری های استافیلوکوک و استرپتوکوک بیشترین مقاومت به ترتیب به آمپی سیلین و سولفامتوکسازول و بیشترین حساسیت به جنتامایسین و نیتروفورانتوئین دیده شد. بیشترین مقاومت آنتی بیوتیکی در جنس های کلیسیلا و پسودوموناس به ترتیب به تراسایکلین و کوتربیموکسازول و بیشترین حساسیت به جنتامایسین و آمیکاسین تعیین گردید.

نتیجه گیری: با توجه به اهمیت ظهور مقاومت های آنتی بیوتیکی و تغییر الگوی حساسیت و مقاومت آنتی بیوتیکی باکتری ها، انجام آزمایش های آنتی بیوگرام در درمان عفونت های ادراری ضروری می باشد.

کلیدواژه ها: عفونت های ادراری، الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی، آزمون آنتی بیوگرام

مقدمه

مربوط به عفونت دستگاه ادراری تحتانی شامل دفع ادرار همراه با درد، تکرر ادرار و یا اضطرار برای ادرار (هر دو) است. اگرچه عفونت دستگاه ادراری به فرم پیلونفریت به میزان ۳۰-۲۰ بار کمتر از سیستیت اتفاق می افتد، با این حال علائم آن شدیدتر و عبارت از تب و درد پهلو به همراه علائم مربوط به عفونت دستگاه ادراری تحتانی می باشند. این علائم در افراد مسن و یا بسیار کم سن و سال ممکن است مبهم و یا نامشخص باشند. عوامل مختلف باکتریایی، ویروسی و قارچی در اتیولوژی بیماری مطرح هستند، با این حال عفونت های غالب از نوع باکتریایی هستند (۳).

زنان بسیار مستعد ابتلا به عفونت ادراری هستند به گونه ای که عفونت در زنان نسبت به مردان چهار

شرح عفونت های دستگاه ادراری از دوران باستان موجود است و قدمت اولین شرح مستند آن به سال ۱۵۵۰ قبل از میلاد بر می گردد. درمان مؤثر این بیماری تا زمان تهیه و در دسترس قرار گرفتن آنتی بیوتیک ها در دهه ۱۹۳۰ صورت نمی گرفت و بیش از آن استفاده از گیاهان، حجامت و استراحت توصیه می شد (۱). مصریان از آن به عنوان "فرستادن گرما از مثانه" یاد می کردند (۲). عفونت دستگاه ادراری نوعی عفونت مؤثر بر بخشی از دستگاه ادراری است که در صورت درگیری دستگاه ادراری تحتانی، سیستیت ساده (عفونت مثانه) و در درگیری دستگاه ادراری فوقانی، پیلونفریت (عفونت کلیه) نامیده می شود. علائم

متعاقب آن افزایش مقاومت آنتی بیوتیکی و همچنین متفاوت بودن حساسیت آنتی بیوتیکی در باکتری های اشرشیا کولی جدا شده در هر منطقه، مطالعه بررسی مقاومت آنتی بیوتیکی این باکتری ضروری است. شناخت الگوی حساسیت این ارگانیسم نسبت به آنتی بیوتیکها می تواند در درمان اکثر بیماران مبتلا به عفونت دستگاه ادراری کمک موثری باشد. در افراد مبتلا به عفونت های مکرر ادراری، می توان از دوز پایین آنتی بیوتیکها به عنوان اقدام پیشگیرانه استفاده کرد. در موارد غیر پیچیده، عفونت های دستگاه ادراری را می توان به راحتی با مصرف آنتی بیوتیک در یک دوره کوتاه درمان کرد، اگرچه مقاومت در برابر بسیاری از آنتی بیوتیک های مورد استفاده برای درمان این بیماری در حال افزایش است. در موارد پیچیده، ممکن است نیاز به دوره های درمان طولانی تر و یا نیاز به تزریق آنتی بیوتیک وریدی وجود داشته باشد و در صورتی که علائم در طی دو یا سه روز بهبود پیدا نکرد، لازم است آزمایش های تشخیصی بیشتری انجام گیرد (۴).

هدف از این مطالعه، بررسی باکتریولوژی عفونت های ادراری و الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی آن ها در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان شهید قاضی سنج در نیمه اول سال ۱۳۹۳ می باشد.

روش کار

در مطالعه حاضر که به صورت توصیفی - تحلیلی گذشته نگر می باشد، نمونه ادرار بیماران زن و مرد دارای عفونت های ادراری مراجعه کننده به بیمارستان شهید قاضی سنج در پس از جمع آوری به روش مید استریم و در ظروف استریل، در کمتر از ۲۰ دقیقه با استفاده از لوب استاندارد بر روی محیط های اختصاصی اوزین متیلن بلو، بلاداگار ... کشت داده شدند. پلیت ها به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شده و با خاتمه زمان گرمخانه گذاری مورد بررسی میکروبی قرار گرفتند. نمونه های دارای تعداد کلی بیش از 10^5 CFU/mL مثبت تلقی شده و نوع باکتری براساس روش های استاندارد مشخص

برابر بیشتر رخ می دهد و ۲۰ درصد زنان حداقل یک بار در طول زندگی خود به آن مبتلا می شوند. حاملگی شانس ابتلا به عفونت ادراری را افزایش می دهد؛ به طوری که این بیماری شایع ترین عفونت باکتریال دوران بارداری است که ممکن است علامت دار و یا بدون علامت باشد. بروز مجدد بیماری امری شایع است. عوامل خطرساز شامل آناتومی بدن زنان، مقاربت جنسی و سابقه خانوادگی می باشد (۴).

مطالعات انجام گرفته در جوامع مختلف نشان می دهند باسیل های گرم منفی به عنوان شایع ترین عامل اتیولوژیک عفونت های دستگاه ادراری بوده و در بین آن ها اشرشیا کولی بیش از ۸۰٪ موارد عفونت های حاد دستگاه ادراری را تشکیل می دهد. همچنین، این باکتری شایع ترین اوروپاتوژن در عفونت ادراری تحت بالینی می باشد (۵). اشرشیا کولی یکی از اعضای مهم خانواده انترباکتریا سه و عامل ۴۰٪ عفونت های بیمارستانی دیگر از قبیل سپسیس، گاستروانتریت و منژیت نوزادی شناخته شده است (۶ و ۷). استافیلوکوکوس ساپروفیتیکوس علت ۱۰-۵٪ موارد عفونت های ادراری بوده و سایر علل باکتریایی در گیر شامل جنس های کلبسیا، پروتئوس، پسودوموناس و انتروباکتر می باشند. این موارد چندان معمول نبوده و به طور معمول به ناهنجاری های سیستم ادراری و یا سوند ادراری مربوط هستند (۸).

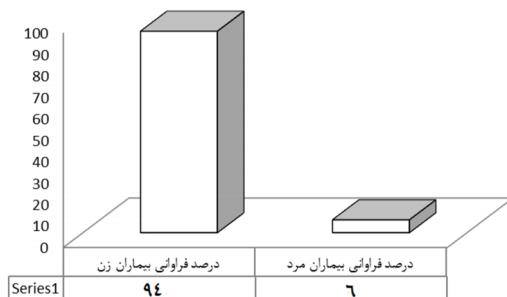
اساس درمان مناسب در عفونت های ادراری انتخاب نوعی آنتی بیوتیک مناسب با کارایی و اثربخشی بالا می باشد. استفاده از آنتی بیوتیک مناسب بر علیه پاتوژن جدا شده از کشت ادراری می تواند از عوارض عفونت و ریسک نارسایی کلیوی و افزایش فشار خون جلوگیری کند (۹). در حال حاضر، تغییر الگوی حساسیت باکتری ها نسبت به آنتی بیوتیک های مختلف در طول زمان و در مناطق جغرافیایی مختلف به یک مشکل جدی تبدیل شده است و لذا درمان آنتی بیوتیکی برای عفونت باید مبنی بر اطلاعات به دست آمده از الگوی حساسیت و مقاومت آنتی میکروبیال باشد. با توجه به افزایش روز افزون مصرف آنتی بیوتیک ها و

می‌شدن. سن زنان ۴۵-۸۸ سال و مردان ۴۵-۶۹ سال گزارش گردید (نمودار ۱).

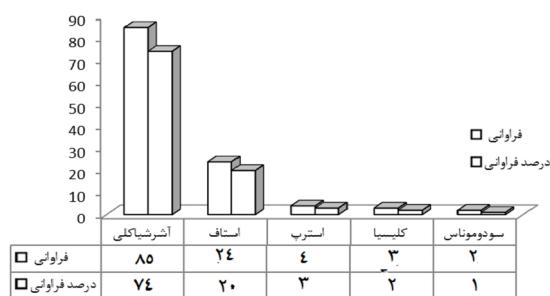
از ۸۵ مورد از کل نمونه‌ها (۱۱۴ مورد)/شرشیا کولی برابر با ۷۴٪، ۲۴ مورد باکتری استافیلوکوکوس برابر با ۲۰٪، ۴ مورد باکتری استرپتوکوکوس تقریباً ۳٪، ۳ مورد جنس کلبسیلا ۲ تقریباً ٪۲ و ۲ تقریباً ٪۱ مورد جنس پسودوموناس جداسازی شد (نمودار ۲).

الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی باکتری‌های جدا شده نسبت به ۱۴ آنتی‌بیوتیک شامل آمیکاسین، سولفامتوکسازول، سفیزوکسیم، تتراسایکلین، آمیکاسین، سفالکسین، نالیدیکسیک اسید، جنتامايسین، نیتروفورانتوئین، سفوتاکسیم، سیپروفلوکساسین، آمپیسیلین، نونکومایسین و نورفلوکساسین مورد ارزیابی قرار گرفت.

در ارتباط با شرشیا کولی‌های جدا شده، بیشترین مقاومت به ترتیب نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های سولفامتوکسازول، سفالکسین، تتراسایکلین، جنتامايسین، کوتیریموکسازول و بیشترین حساسیت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های

نمودار ۱ - درصد فراوانی بیماران مراجعه کننده دارای عفونت‌های ادراری بر حسب جنس به بیمارستان شهید قاضی سنج

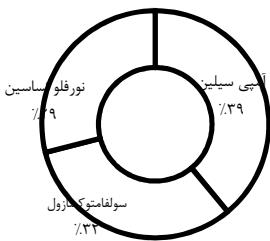
نمودار ۲- فراوانی و درصد فراوانی آلدگی‌های میکروبی در عفونت‌های ادراری بیماران بیمارستان شهید قاضی سنج

گردید. با توجه به اهمیت و فراوانی شرشیا کولی، تشخیص جنس و گونه آن انجام شد، اما برای شناسایی در مورد باکتری‌های استافیلوکوکوس، استرپتوبکوکوس، کلبسیلا و پسودوموناس فقط به تعیین جنس اکتفا گردید. برای بررسی حساسیت آنتی‌بیوتیکی، از روش انتشار دیسک کاربی باور بر روی محیط مولر هینتون آگار با pH ۷/۴-۷/۲، به عنوان روش استاندارد آزمایش آنتی‌بیوگرام، استفاده گردید. پس از کشت باکتری در محیط مذکور، دیسک‌های آنتی‌بیوتیک استاندارد آمیکاسین، سولفامتوکسازول، سفیزوکسیم، تتراسایکلین، آمیکاسین، سفالکسین، نالیدیکسیک اسید، جنتامايسین، سیپروفلوکساسین، نیتروفورانتوئین، سفوتاکسیم، سیپروفلوکساسین، آمپیسیلین، نونکومایسین و نورفلوکساسین انتقال داده شد. بعد از قرار دادن دیسک‌ها در درجه ۳۷ درجه بسته و به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه گردید. بعد از پایان زمان انکوباسیون، پلیت‌ها زیر چراغ بررسی و قطره‌های عدم رشد اطراف دیسک‌ها با کولیس و خط‌کش استاندارد اندازه‌گیری و با استانداردهای جهانی (NCCLS) مقایسه شد. در نهایت مطابق با دستورالعمل شرکت سازنده دیسک‌ها، آزمون آنتی‌بیوگرام برای هر یک از آنتی‌بیوتیک‌ها به صورت مقاوم، حساسیت متوسط و حساس گزارش گردید.

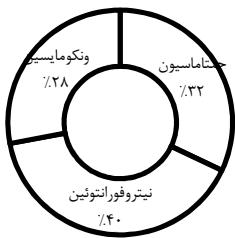
بعد از قرائت اولیه نتایج کشت و انجام آزمایش‌ها دیسک دیفیوژن و تعیین قطره‌های عدم رشد با خط‌کش استاندارد و تعیین میزان حساسیت و مقاومت هر یک از انواع باکتری‌ها، اطلاعات به دست آمده با کمک نرم افزار SPSS18 و آزمون کای دو (Chi-Square) در سطح $p < 0.05$ مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها

بر روی نمونه‌های ادرار ارسالی ۱۲۱۰ بیمار به آزمایشگاه بیمارستان شهید قاضی سنج جهت بررسی عفونت ادراری، کشت باکتری‌ای و آزمون آنتی‌بیوگرام (دیسک دیفیوژن) انجام گرفت. زنان بیمار ۹۶ درصد و مردان ۴ درصد را شامل

نمودار ۵- درصد فراوانی مقاومت‌های غالب آنتی‌بيوتیکی در باکتری استافیلوکوکوس جدا شده از عفونت‌های ادراری در آزمون آنتی‌بيوگرام

نمودار ۶- درصد فراوانی حساسیت‌های غالب آنتی‌بيوتیکی در باکتری استافیلوکوکوس جدا شده از عفونت‌های ادراری در آزمون آنتی‌بيوگرام

آنتی‌بيوتیک‌های سولفاماتوکسازول و سفالکسین و بيشترین حساسیت را به آنتی‌بيوتیک‌های جنتامایسین و آمیکاسین نشان دادند.

بحث و نتیجه‌گیری

الگوی مقاومت آنتی‌بيوتیکی باکتری‌ها در مناطق گوناگون متفاوت بوده و مقاومت نسبت به آنتی‌بيوتیک‌های جدیدتر نیز رو به افزایش است. از این رو توصیه می‌شود به طور دوره‌ای، هر چند سال یک بار و در هر منطقه بررسی الگوی مقاومت آنتی‌بيوتیکی برای استفاده در درمان تجربی و اختصاصی عفونت‌های ادراری صورت پذیرد (۱۰).

در همدان، بيشترین مقاومت میکروارگانیسم‌های مولد عفونت ادراری در کودکان نسبت به آمپی‌سیلین، تراسایکلین و بيشترین حساسیت نسبت به نیتروفورانتوئین، سیپروفلوکسازین، آمیکاسین و جنتامایسین دیده شد.

در مطالعه مشابه توسط مقدمنيا و همكاران در بابل، مقاومت ميكروبی نسبت به آمپی‌سیلین ۱۰۰ درصد و نسبت به کوتريموکسازول ۸۰ درصد دیده شد. بيشترین حساسیت ميكروبی در بيماران

نمودار ۳- درصد فراوانی مقاومت‌های غالب آنتی‌بيوتیکی در باکتری اشرشياكلی جدا شده از عفونت‌های ادراری در آزمون آنتی‌بيوگرام

نمودار ۴- درصد فراوانی حساسیت‌های غالب آنتی‌بيوتیکی در باکتری اشرشياكلی جدا شده از عفونت‌های ادراری در آزمون آنتی‌بيوگرام

نيتروفورانتوئین، سفیروکسیم، سیپروفلوکسازین، آمیکاسین و ناليديكسيك اسييد شناخته شد (نمودار ۳ و ۴).

در مورد باکتری‌های استافیلوکوکوس جدا شده، بيشترین مقاومت مربوط به آنتی‌بيوتیک‌های آمپی‌سیلین، سولفاماتوکسازول و نورفلوكسازین و بيشترین حساسیت مربوط به آنتی‌بيوتیک‌های جنتامایسین، نیتروفورانتوئین و ونکومایسین می‌باشد (نمودار ۵ و ۶).

در باکتری‌های گرم مثبت استرپتوکوکوس جدا شده، بيشترین مقاومت نسبت به آنتی‌بيوتیک‌های سولفاماتوکسازول، جنتامایسین و آمپی‌سیلین و بيشترین حساسیت نسبت به آنتی‌بيوتیک‌های نیتروفورانتوئین، سیپروفلوکسازین و نورفلوكسازین دیده شد.

در مورد باکتری‌های كلبيسيلاي جدا شده، بيشترین مقاومت مربوط به آنتی‌بيوتیک‌های سفالکسین و تراسایکلین و بيشترین حساسیت نسبت به آنتی‌بيوتیک‌های جنتامایسین و ناليديكسيك اسييد دیده شد. جنس سودوموناس جدا شده از نمونه‌ها بيشترین مقاومت را نسبت به

سفی‌زوکسیم، آمیکاسین، نالیدیکسیک اسید و جنتامایسین کاربرد درمانی بهتری در بیماران مبتلا به عفونت ادراری مشاهده گردید؛ در حالی که آنتی‌بیوتیک‌های سولفامتوکسازول، سفالکسین و تتراسایکلین تاثیرات کمتری داشتند. در جامعه مورد بررسی ۹۶ درصد زنان و ۴ درصد مردان مبتلا به عفونت‌های ادراری بودند. باکتری به طور معمول از طریق مجرای خروجی مثانه وارد آن می‌شود؛ با این حال ممکن است عفونت از طریق خون و یا لنف نیز رخ دهد. اعتقاد بر این است که این باکتری معمولاً از روده به مجرای خروجی مثانه منتقل می‌شود و به علت آناتومی خاص دستگاه ادراری، خطر این مسئله در زنان بیشتر است. عفونت‌های دستگاه ادراری شایع‌ترین عفونت باکتریایی در زنان بوده و نسبت به مردان ۴ برابر بیشتر رخ می‌دهند (۶ و ۸).

با توجه به اینکه عفونت‌های ادراری ناشی از /شرشیا کولی یکی از مهم‌ترین عفونت‌های بیمارستانی با شیوع حدود ۴۰ درصد می‌باشد، همچنین به دلیل احتمال تشکیل بیوفیلم مقاوم این باکتری بعد از راه‌یابی به مثانه و چسبیدن به دیواره آن در برابر سیستم ایمنی بدن، اقدام جدی در جهت پیشگیری و درمان آن ضرورت دارد. با رعایت شرایط بهداشتی و همچنین درمان‌های مبتنی بر آزمایش‌های آنتی‌بیوگرام می‌توان علاوه بر تاثیر بیشتر، سریع‌تر و کم هزینه‌تر درمان، از ایجاد

مقاومت‌های آنتی‌بیوتیکی ناشی از تجویز غیرمناسب و غیرمنطقی آنتی‌بیوتیکی نیز جلوگیری نمود. علاوه بر این مسئله اصلاح الگوی تجویز آنتی‌بیوتیک‌ها و فروش و مصرف آن‌ها نیز باید تحت کنترل بیشتر و دقیق‌تری قرار گیرد.

منابع

- Fahimi D, Rahbari Manesh AA, Seifolahi A, Rezaei R. [The survey of microorganisms causing urinary tract infections and their susceptibility to antibiotics in children referred to Bahrami pediatrics hospital, during 1996-2003 (Persian)]. J Army Univ Med Science I.R. Iran; 2004. 1(4):223-7.
- Al-Achi A. An introduction to botanical

بستری نسبت به آمیکاسین و جنتامایسین دیده شد. در مطالعه عالی و صالح زاده در اردبیل، بیشترین مقاومت میکروارگانیسم‌های مولد عفونت ادراری به ترتیب ۷۸/۹ درصد به آمپی‌سیلین و ۶۶ درصد نسبت به کوتريموکسازول بود. در مطالعه فهیمی و همکاران در تهران، بهترین درمان عفونت‌های ادراری تبدار در کودکان سفتریاکسون بود. همچنین حساسیت میکروارگانیسم‌های مولد عفونت‌های ادراری نسبت به آمپی‌سیلین، کوتريموکسازول و سفالکسین بسیار کم بود (۱).

در مطالعه‌ای که در تهران برای شناسایی ژن بتالاکتماماز در باکتری /شرشیا کولی انجام شد، مقاومت به ایمیپنام کمتر از ۵٪ و مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های سفتازیدیم، سفوتاکسیم، کوتريموکسازول، سیپروفلوکساسین و جنتامایسین بیشتر از مطالعه‌ی حاضر بود (۱۱). در مطالعه‌ی دیگری که توسط فرشاد و همکاران به منظور ارائه‌ی الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی در /شرشیا کولی‌های جدادشده از عفونت ادراری صورت گرفت، مقاومت نمونه‌ها به کوتريموکسازول ۷۶٪، تتراسایکلین ۷۰٪، جنتامایسین ۱۵٪، آمیکاسین ۳٪ و سیپروفلوکساسین ۸٪ گزارش شد و نیز مقاومتی نسبت به ایمیپنام مشاهده نشد (۸). در مطالعه‌ای که صدری و همکاران بر روی ۴۴ نمونه ادرار در شهر مشهد و واعظزاده و همکاران بر روی ۶۶۵۶ نمونه ادرار در شهر تهران انجام دادند، بیشترین و کمترین میزان مقاومت به ترتیب نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های آمپی‌سیلین و آمیکاسین گزارش شد (۱۲).

با توجه به نتایج مطالعات قبلی و نیز تحقیق حاضر، باکتری /شرشیا کولی با فراوانی ۷۳ درصد فراوان‌ترین عامل آلودگی میکروبی در عفونت‌های ادراری می‌باشد؛ بنابراین بیشترین درمان‌های آنتی‌بیوتیکی با تاکید ویژه بر این باکتری انجام می‌شود که در این مطالعه بیشترین مقاومت باکتری در مورد آنتی‌بیوتیک سولفامتوکسازول و بیشترین حساسیت در مورد نیتروفوران‌تئین مشاهده گردید. همچنین براساس نتایج به دست آمده از بررسی حاضر، در مورد آنتی‌بیوتیک‌های رایجی همچون نیتروفوران‌تئین، سیپروفلوکساسین،

medicines: history, science, uses, and dangers
Westport, Conn.: Praeger Publishers; 2008:126.

3. Paterson DL, Bonomo RA. Extended-spectrum Beta-lactamases: a Clinical Update. *Clinic Microb Rev*; 2005. 18(4):657-86.

4. Zaki Abbasi M, Bahouee M, Vahdat K, Tavakkoli M, Dalaki F. Antibiotic susceptibility of microorganisms of urinary tract infection in adult outpatients in Bushehr port. *Iranian South Med J*; 2008. 10:153-8.

5. Foxman B, Barlow R, D'Arcy H, Gillespie B, Sobel JD. Urinary tract infection: self-reported incidence and associated costs. *Ann Epidemiol*; 2000. 10(8):509-15.

6. Nicolle LE. Uncomplicated urinary tract infection in adults including uncomplicated pyelonephritis. *Urol Clin North Am*; 2008. 35(1):1-12.

7. Salvatore S, Cattoni E, Siesto G, Serati M, Sorice P, Torella M. Urinary tract infections in women. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol*; 2011. 156(2):131-6.

8. Farshad S, Ranjbar R, Anvarinejad Maneli M, Shahidi A, Hosseini M. Emergence of multi drug resistant strains of *Escherichia coli* isolated from urinary tract infection. *Open Conf Proc J*; 2010. 1:192-6.

9. Smellie JM, Presscod NP, Shaw PJ, Risdon RA, Bryant TN. Childhood reflux and urinary infection: a follow-up of 10-41 years in 226 adults. *Pediatr Nephrol*; 1998. 12(9):727-36.

10. Guidoni EB, Berezin EN, Nigro S, Santiago NA, Benini V, Toporovski J. Antibiotic resistance patterns of pediatric community-acquired urinary infections. *Braz J Infect Dis*; 2008. 12(4):321-3.

11. Shahcheraghi F, Noveiri H, Nasiri S. Detection of blaTEM and blaSHV genes among clinical isolates of *E. coli* from Tehran hospitals. *Iran J Med Microbiol*; 1386. 3:1-8.

12. Safdari H, Ghazvini K. Antibacterial susceptibility patterns among *E. coli* isolated from urinary tract infections in Ghaem University hospital, Mashhad. *Zahedan J Res Med Sci (Tabib-E-Shargh)*; 2007. 9(3):9-15.

Identification of the antibiotic resistance patterns in bacteria isolated from urinary tract infections in patients admitted to Shahid Ghazi Hospital-Sanandaj in the first 6 months of 2014

***Mahdieh Raeeszadeh**, Assistant Professor, Department of Veterinary Basic sciences, Islamic Azad University, Sanandaj Branch, Sanandaj, Iran (*Corresponding author). vet_mr@yahoo.com

Elham Ahmadi, Instructor, Department of Veterinary Pathobiology, Islamic Azad University, Sanandaj Branch, Sanandaj, Iran. elham.ahmadi.vet@gmail.com

Mahrokh Shafiee, MSc, Sciences and Research Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran. mahrokh.shafiee@yahoo.com

Abstract

Background: As an inappropriate antibiotic administration, the emergence of drug resistance in pathogens associated with clinical and subclinical urinary duct infections is of great concern worldwide.

Methods: The present cross-sectional study was conducted on 114 patients affected with urinary duct infections and admitted to Shahid Ghazi Hospital in the first half of 2014, with the aim of the bacteriological evaluation of urine samples and identification of antimicrobial resistance profile of the isolated bacteria.

Results: The youngest patient was 9 and the oldest one was 85 years old, and 96% were women and 4% were men. The relative frequency of bacteria isolated from the urine samples in bacterial culture were 74% Escherichia coli, 20% Staphylococcus spp., 3% Streptococcus spp., 2% Klebsiella spp., and 1% Pseudomonas spp. The most and the least susceptibility in Escherichia coli were for nitrofurantoin and sulfamethoxazole, respectively. Staphylococcus and Streptococcus isolates had the most resistance to ampicillin and sulfamethoxazole and the most susceptibility to nitrofurantoin and gentamicin. Klebsiella and Pseudomonas had the most antibiotic resistance for tetracycline and co-trimoxazole and the most susceptibility to gentamicin and amikacin, respectively.

Conclusion: Based on the importance of antibiotic resistance emerging and the alteration in antimicrobial resistance pattern of bacteria, antibiogram tests are essential for treatment of urinary tract infections.

Keywords: Urinary tract infections (UTI), Antibiotic resistance patterns, Antibiogram testing